

Geen maatregel schuwden Janet Meursing en Marcel Dijkstra bij de verbouwing van hun uitgewoone herenhuis in de Groningse professorenbuurt. Met ingrepen die uiteindelijk ruim drie jaar in beslag zouden nemen, hebben de twee interieurarchitecten het karakteristieke pand van de ondergang gered.

Productie **Rob Jansen** Fotografie **Maarten Schets** Tekst **Alex Groothedde**

VAN A TOT Z

gesloopt, gestript, veranderd

De modulaire bank All is van Paola Lenti (Topolino Design Agency). Lamp Taccia werd ontworpen door Achille en Pier Giacomo Castiglioni voor Flos. Het dressoir komt uit de serie City System van Marcel Wanders voor Moooi. Van hetzelfde label is gaskandelaar Flames, ontworpen door Chris Kabel. Kleed Les Frites is van B.I.C Carpets (Brunia Interiors). Op de vloer ligt kops gelegd oukouméhout (Plexwood). Het grijze behang werd ontworpen door Ulf Moritz voor Eijffinger. **Linkerpagina** Blikvanger in de hal is de grote polyester vaas, voormalig etalagemateriaal van de Bijenkorf.

Dineren met uitzicht op de 'Arc de Triomphe'

Stoel Slick-slick werd ontworpen door Philippe Starck voor XO (Espaces & Lignes). De eettafel is een eigen ontwerp van JMD, de wandlampen zijn van Kreon. De foto op linnen maakten de bewoners op de Floriade.

Boven De uitsparing in de muur is de voormalige deur naar de hal die is versmald. Het verlaagde plafond creëert opbergruimte, bereikbaar vanuit de hal. De portretten werden gemaakt door verstandelijk gehandicapten (Novo).

Boven De oorspronkelijke deurlijsten van de kamers en suite scheiden als een triomfboog de eetruimte van de woonkamer. **Links** De PK22-fauteuils werden ontworpen door Poul Kjaerholm voor Fritz Hansen. Naast de haard hangt een foto van de Franse kunstenaar Philip Provily.

Kenmerkend is de ritmische vlakverdeling

Het uitgangspunt om niets aan het ornamentenplafond te bevestigen, werd in de keuken op de proef gesteld. Gelukkig kon de afzuigkap naar de muur worden geleid. De kastenwand, met een vlakverdeling van dertig bij zestig centimeter én een doorkijkje naar het trappenhuis (linksonder), werd ontworpen door de bewoners zelf. De rvs keuken is van Bulthaup, de keukenmachine van Kitchen Aid (Micave), het espressoapparaat van Alessi (Interhal) en het theeservies van Stelton (Staal & Zo). **Linkerpagina** Staande lamp Toio werd ontworpen door Achille en Pier Giacomo Castiglioni voor Flos. De paneelgordijnen zijn van Création Baumann (Agentuur 99). Op het balkon staan Butterfly Chairs, collector's items van Jorge Ferrari-Hardoy, Juan Kurchan en Antonio Bonet.

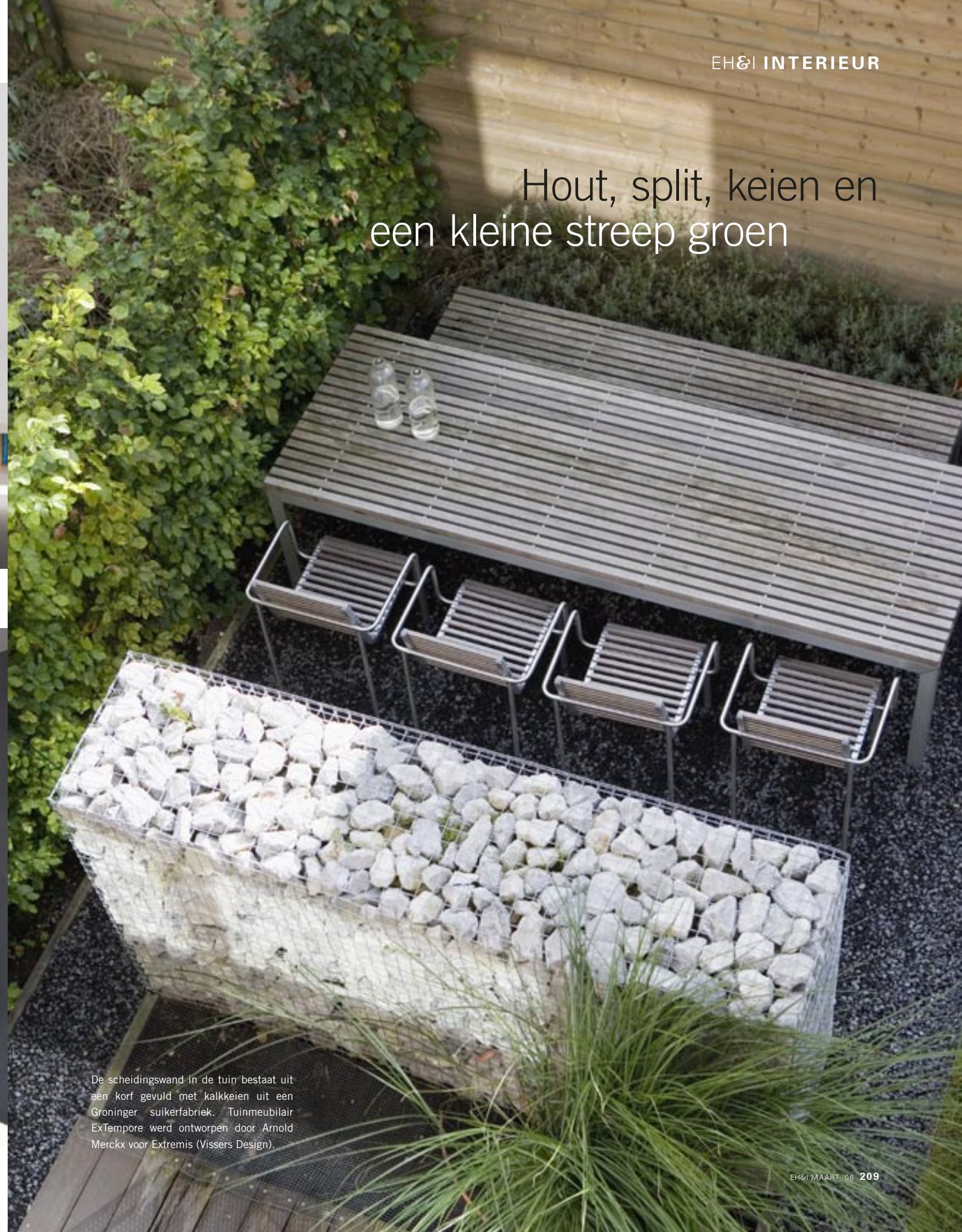
Boven Kubuslamp Dojo werd ontworpen door Antoni Arola voor Metalarte (Hooge Products). Op de trap waakt poes Pico. **Rechts** De muren in de badkamer werden deels bekleed met grijze cementvezelplaten die normaal voor gevels worden gebruikt. De wastafel is van Flaminia (Clou), de kraan van Arne Jacobsen voor Vola.

Boven In de slaapkamer hangt kunstwerk Boomspeigeling van Tineke Schuurmans.

Hout, split, keien en
een kleine streep groen

De scheidingswand in de tuin bestaat uit een korf gevuld met kalkkeien uit een Groninger suikerfabriek. Tuinmeubilair EXTempore werd ontworpen door Arnold Merckx voor Extremis (Vissers Design).

Twee projecten van JMDontwerp

Lingerie en tassen van Mart Visser verhouden zich uitstekend met de schoenen van Jan Jansen in Body Touch (Oosterstraat 54, Groningen), ontworpen door JMDontwerp. De eikenhouten vloer wordt doorbroken door een loper van lavasteen, die eindigt als achterwand in het gedeelte waar de schoenen staan.

Optiek Magnifiek (Oosterstraat 6, Groningen), vier jaar geleden opgeleverd, brengt JMDontwerp nog steeds nieuwe opdrachten. De basis is een raster dat continu terugkeert: in de vorm van een raam, een lichtelement erboven, of cassettes waarin telkens drie brillen zijn uitgestald. Marcel Dijkstra: 'Je moet je kunnen focussen, en dat lukt niet als je honderdduizend brillen tegelijk ziet.'

Waar Groningen
Type woning Herenhuis uit 1903
Aantal vierkante meter 190 m², tuin 50 m²
Kleuren Zwart-wit, antracietgrijs, natuurtinten
Opvallend De consequente belijning

De odyssee van Janet Meursing (31) en Marcel Dijkstra (38) leidde tot een vernuftig samenspel van oud en nieuw en regelrechte vondsten. Een sprekend voorbeeld is de 'Arc de Triomphe' in het midden van de woonkamer. Ooit was dit de deurlijst tussen de kamers en suite. Marcel Dijkstra: 'Aan weerszijden zaten kasten. Omdat ze in kleur waren geverfd, vonden we het niet zonde die weg te breken, ook al zei iedereen hoe jammer dat was.' Ten aanzien van het oude ornamentenplafond in de woonkamer maakten ze net zo'n verrassende als weloverwogen keuze. Na restauratie en schilderen in antracietgrijs is het nu een functionele eyecatcher. 'Doordat de donkere tint het plafond ogenschijnlijk lager maakt, lijkt het pand nu breder.'

Janet Meursing en Marcel Dijkstra, die zakelijk als JMDontwerp door het leven gaan, streken zo'n vier jaar geleden neer aan de rand van de Groningse binnenstad. Woontechnisch gezien was dat een moeite, vertelt Marcel Dijkstra. 'Na een paar jaar buiten de stad te hebben gewoond verlangden we erg terug naar de levendigheid van Groningen. Tijdelijk woonden ze in een flat, om uiteindelijk tegen dit herenhuis op te lopen; een souterrain met bel-etage in de vroegere professorenbuurt van Groningen. Boven leefde een hoogbejaarde vrouw, beneden deden vier studenten een poging tot wonen. Tijd om vóór aankoop alles goed in te schatten, ontbrak. 'Er waren zoveel gegadigden voor het huis, dat we snel moesten toehappen. Daarna zijn we alles gaan opmeten, om pas toen te beslissen dat we alles wat oud én goed was zouden herstellen en wat oud en fout was zouden vervangen.' Dat leidde zelden tot halve maatregelen, vertelt Janet Meursing. 'Maar omdat het pand zo oud en uitgewoond was, konden we zonder pardon alles wegbreken.' Marcel Dijkstra: 'Als je alles goed overdenkt, hoef je niet meer te twijfelen. Dingen moeten soms eerst lelijk zijn, voordat je ze mooi kunt maken.'

Lijnenspel

De meest rigoureuze beslissing was het omdraaien van de indeling, waarmee het huis meer tuingericht werd. Beide etages werden compleet gestript. Het souterrain werd als eerste aangepakt. Aan de voorzijde werd de ontwerpstudio gevestigd, aan de achterzijde bevinden zich nu twee slaapkamers, de badkamer en de bijkeuken. Later kwamen de bel-etage met de woonkamer en keuken aan de beurt. Van de benedenverdieping bleef na het strippen een casco op zandgrond over, waar een geïsoleerde betonvloer met vloerverwarming voor in de plaats kwam. Dat was meer geluk dan wijsheid; de houten vloer bleek volledig verrot.

De interieurarchitecten besteedden vooral veel aandacht aan het ritme van de lijnen. Janet Meursing: 'Daar kijken we bij elk ontwerp speciaal naar.' In de keuken valt dit meteen op. Het duo kon geen keukenfabrikant vinden waarmee ze hun favoriete lijnenspel konden spelen, vanwege de beperkte standaardmaten van de inbouwapparatuur. Daarom besloten ze de keuken zelf te ontwerpen. Doordacht detail is een uitsparing in de keukenwand, waardoor er zicht is op de entree. ■

Meursing en Dijkstra lieten het lijnenspel van binnen ook buiten in de tuin doorlopen, in de vorm van verhoogde grasbanen. Van de tuin is weliswaar een stuk geofferd aan de slaapkamer, maar dat moeten we zien in het licht van de vooruitgang. Ook de tuin was totaal verwilderd en toe aan restyling. De ontwerpers plaatsten een zinken cassette tegen het achterstuk van de benedenverdieping, en daarmee was de slaapkamer een feit. Marcel Dijkstra: 'Al met al was het een complexe verbouwing. Dát, en het feit dat we veel dingen zelf uitvoerden, verklaart waarom het zo lang duurde. Ik moet bekennen dat ik het soms spuugzat was.' Maar het resultaat telt. 'Voor ons gevoel is het huis gelukt; we hebben geen behoefte om ook nog maar iets te veranderen.' ■

JMDontwerp

(050) 589 23 34, www.jmdontwerp.nl